

Lá thư còn, ta còn có nhau

Lê Khắc Thi

Qua điện đàm với Anh Mai Trọng Lý, anh hỏi tôi kỳ này có gửi bài cho LT sắp tới không.

Tôi cũng có nghĩ việc này, nhưng cảm thấy tuổi đã cao (ngoại cử tuần) mọi hoạt động đều thấy khó khăn tuy sức khỏe được bình thường, trí nhớ còn ổn định. Và lại thấy lúc này Lá Thư bài vở phong phú, các bạn trẻ tham gia đông, nên cũng yên tâm là LT của chúng ta không gặp khó khăn, trở ngại.

Tuy nhiên tôi cũng xin gửi một ít tin tức AH và cảm nghĩ của tôi về LT của chúng ta:

Vừa qua tôi có nhận được thư của anh Trần Văn Quỳnh, trưởng khu Cần Thơ, năm nay đã 94 tuổi, anh nhắc đến những AH đàn anh như cụ Đào Trọng Cường, thọ 103 tuổi; 95, 97.. tuổi như AH Trần Lê Quang, Nguyễn Hữu Tuân, Nguyễn Văn Tiến, Đinh Ký Ngọ, Nguyễn Huy Dụ... Anh nói ở một đất nước có mức sống cao, nền y tế tốt nên tuổi thọ con người vượt lên 100 tuổi là thường thôi! Cuối thư anh có tặng mấy câu thơ:

*Ai bảo già là khổ?
Không già sướng lắm chớ!
Tai lắng không nghe lời nhảm nhí,
Mắt mờ khỏi thấy cái lãng nhăng,
Trí biếng suy, đầu trống rỗng,
Tâm biếng nghĩ, lòng không bận,
Tiên sống sao, ai cũng biết,
Bàn cờ, bạn rượu suốt quang năm!
Người già không bận, sướng hơn tiên.*

Cần Thơ, 12/7/2014
Trần Văn Quỳnh

Luận về tuổi già tôi cũng đã tỏ bày cảm nghĩ của tôi mà tôi gọi là “Chương cuối của cuộc đời” qua mấy câu sau đây:

“Le dernier chapitre de la vie”

Vivant dans le dernier chapitre de la vie,
Les jour sont longs et la vie est raccourcie,
Et tout est possible, y compris les maladies
et la solitude,
Et tout est impossible, y compris le manger
et le boire.
Etre prêt et sans souci pour un bon voyage à
la vie éternelle,
C’est là la devise des hommes.

Tạm dịch:

Chương cuối của cuộc đời.

*Sống trong chương cuối của cuộc đời,
Những ngày dài lê thê mà đời còn lại chẳng
bao nhiêu,
Và chuyện gì cũng có thể xảy đến,
Kể cả bệnh tật và cô đơn.
Và chuyện gì cũng có thể không làm được nữa,
Kể cả cái ăn cái uống.
Hãy sẵn sàng và vô tư lự cho một cuộc hành
trình tốt đẹp về nơi vĩnh cửu,
Đó là phương châm của người đời.*

Trở lại với lá thư,

Tuổi thọ của Lá Thư năm nay là 38 tuổi, LT số 1, tháng 2, 1976. Tuổi đã ngoài “tam thập chi lập”, LT trưởng thành, lớn mạnh tuy số LT hàng năm giảm dần từ 4 số/năm lúc ban đầu, xuống 3 số, nay ngừng lại 2 số/năm cũng đáng mừng rồi. Ít có nội san nào sống thọ, sống khỏe với số lượng trang lớn và bài vở phong phú như vậy.

Trong một thư của Cụ Đào Trọng Cương gửi cho tôi năm 2007, lúc cụ 97 tuổi có đoạn như sau:

“Lá thư Công Chánh cũng đã được gửi về quê nhà, mấy anh trưởng ty gốc Công Chánh nhờ đó mà liên lạc được với tôi, nhắc lại lời tôi khuyên khi bắt đầu vào đời, chớ để cho người khác coi rẻ mình bằng cách ‘mua bán’. Tôi có thư phúc đáp, nhận được hẳn đã vui lòng”

Với thư trên đây của AH đàn anh, cụ Đào Trọng Cương, tuổi thọ cao nhất.

Tôi xin cầu chúc quý AH sống khỏe, sống thọ noi gương cụ Cương, và mong LT tồn tại lâu dài với chúng ta với sự cộng tác của một số đồng AH đã sốt sắng tiếp tay với ban phụ trách, để cho “Lá thư còn, ta còn có nhau”

Nhân đây tôi cũng xin chia sẻ với quý AH một niềm vui nhỏ lúc tuổi già: Tôi đã hoàn thành được một quyển sách “Thay vì quyền Gia

phả” 600 trang gồm cả 20 trang hình ảnh gia đình, quê hương; đã in xong để lưu lại cho gia đình, con cháu bên này, bên kia, để nhắc nhở đến nguồn gốc và văn hóa, xã hội Vietnam.

Trên bìa sau cuốn sách tôi có ghi:

Danh ngôn:

Nhân di tử kim mãn doanh

Bất nhược ngã di tử nhất kinh

Tạm dịch:

Người ta để lại cho con cháu vàng đầy nhà,

Không bằng ta để lại cho con cháu một quyển sách.

Sở dĩ tôi viết “Thay vì quyền Gia phả” vì tôi muốn để lại cho con cháu một cái gì quý hơn tiền của, một cái gì mà con cháu không tạo ra được khi muốn có, muốn tìm hiểu, lưu lại cho con cháu một tinh thần dân tộc, một truyền thống gia đình Vietnam.

Lê Khắc Thí

